

Пише: Слободан Самарџић
среда, 01 октобар 2025 07:25

Када су многи чланови Европског парламента (ЕП) почетком септембра указали на недемократске појаве и проблеме (тако некако) владајућег режима у Србији, шефу посланичке групе Европске народне партије (ЕНП, ЕРР), Манфреду Веберу, није преостало ништа друго него да покрене питање статуса Српске напредне странке (СНС) у овој европској страначкој асоцијацији. Какав год био исход ове изнуђене иницијативе, за нашу јавномњењску средину основно питање требало би да буде: одкуд напредњацима статус придруженог члана у асоцијацији која има највећу страначку групацију у ЕП. Овај чланак настао је као реакција на већ владајући говор у јавности који на сензационално питање – шта ће бити са статусом СНС, одговара сходно двама различитим политичким приступима: да ли ће ту странку стићи европски праведна одлука о избацавању, или пак, да ли ће СНС из ове неприлике изаћи неоштећеног статуса, дакле такође правично.

У тумачењу овог догађаја треба најпре поћи од једне историјски неоспорне чињенице:

Пише: Слободан Самарцић
среда, 01 октобар 2025 07:25

својим статусом придруженог члана ЕНП, СНС је у оквиру Европске асоцијације народних партија испунио празнину која је настала одласком Демократске странке Србије из тог друштва. Узгред, једна напомена: ДСС није била искључена из ЕНП, већ је својом вољом изашала из те асоцијације (2012. године). Напомена је важна начелно, али и да би се упозорило на неистину да је ДСС била искључена из ЕНП (као што се тврди у прилогу листа Данас, 27-28. септембар, стр. 4).

Замена о којој је реч врло је значајна за одговор на постављено питање – одкуд СНС-у статус придруженог члана ЕНП?

Чињеница да је у том периоду СНС консолидовала свој аутократски режим није ни најмање сметала челницима ЕНП да унапреде статус СНС из посматрачког у статус придруженог чланства

Ако поредимо некадашњи ДСС и СНС, већ на први поглед може се видети изричито антиномична релација међу њиховим политичким одликама. На једној страни странка која се од оснивања (1992) до унутрашње кризе 2014. године одликовала својим демократским, државноправним, националним ставом и томе одговарајућом праксом, подједнако у опозици и на власти. На другој страни, СНС је од освајање власти (2012) до данас био и остао странка која води унутрашњу политику обнове плебисцитарне диктатуре из времена Слободана Милошевића и то у сарадњи са Социјалистичком партијом Србије (СПС). Разлика између СНС и СПС је само у замењеним улогама примарног и секундарног носиоца власти. Ове чињенице нису спречиле руководство ЕНП да после контролног периода од 2012. до 2016. године прихвати СНС у своје редове. Чињеница да је у том периоду СНС консолидовала свој аутократски режим није ни најмање сметала челницима ЕНП да унапреде статус СНС из посматрачког у статус придруженог чланства. Сваком ко је тада пратио след догађаја било је јасно да критеријуми демократског политичког система и владавине права више нису спадали у првокласне услове процеса приступања Србије Европској унији. Та промена у политици проширења ЕУ има нешто старије порекло.

Играокз Европске народне партије и Српске напредне странке

Пише: Слободан Самарцић
среда, 01 октобар 2025 07:25

Пише: Слободан Самарџић
среда, 01 октобар 2025 07:25

